

Kommissionen er enig om af finansielle Hensyn at foreslaa en meget betydelig Forhøjelse af Toldsatserne i denne Varegruppe, eftersom de herunder hørende Varer ubelukkende maa betegnes som Lüksus, hvorved maa bemærkes, at Indførselen af de særlig kostbare Tobakker er uden nævneværdig Betydning, i hvilken Henseende kan oplyses, at en af de største Importører af fineste Havana Cigarer i Aaret 1895 har indført af Cigarer til en Pris af 1 Kr. og derover pr. Stk. ialt 880 Stk., som med en samlet Værdi af 1,350 Kr. fordele sig paa 10 forskellige Sorter, altsaa gennemsnitlig 88 Stk. af hver Sort. Man er derimod ikke bleven enig om selve Beskatningsnormen, idet Flertallet foreslaar alene en Vægttold, medens Mindretallet foreslaar en Vægttold i Forbindelse med en Værditold. Flertallet kan ikke efter sine Ansuelser om Værditoldens Holdbarhed i Praksis gaa med til en saadan og maa særlig for denne Varegruppe finde Værditolden uanvendelig efter de fra Sagkyndige fremkomne Udtalelser, hvoraf det fremgaar, at det selv for rutinerede Fagmænd vil være meget vanskeligt, ja næsten umuligt, blot tilnærmelsesvis at skønne om Værdien paa Tobaksblade, hvilke Vanskeligheder yderligere forøges ved Konjunkturerne, der have en ganske overordentlig Indflydelse paa Prisen paa Tobak.

Mindretallet kan gaa med til en betydelig Forhøjelse af Tolden paa Tobak. Men en saadan Forhøjelse gør Vægttold alene mere uretfærdig end den i Forvejen var. Raatobak varierer mellem 4 à 5 Ore og flere Kroner pr. Pfd. At belægge det simpleste og fineste Produkt her med samme Told kan Mindretallet ikke gaa med til. Det samme gælder om Cigarer, hvis Pris i Ublandet fra 1 à 2 Kr. pr. Pfd. kan løbe op til en saa fabelagtig Højde som omtrent 3 Kr. pr. Stk. (i Detailsalg her 4 Kr. pr. Stk.). Man har derfor anset det nødvendigt at foreslaa Værditold her. Men en Værditold alene vil her have sine Vanskeligheder, i hvert Fald med samme Procent over hele Sinien. Mindretallet anerkender ikke de Vanskeligheder, som Flertallet anfører, hvorom iøvrigt henvises til Bemærkningerne i Indledningen. Men man møder her Vanskeligheder af anden Art. Hovedmassen af Indførselen for denne Gruppe falder paa Løbe-Nr. 203, Raatobak, med en Gennemsnitsindførsel af lidt over 7 Mill. Pfd. i 1890—94, medens der af Cigarer og færdig Tobak kun er indført omtrent 300,000 Pfd. eller lidt over 4 pCt. af hele Indførselen. En Tobakstold, der skal indbringe noget klæffeligt, maa derfor i særlig Grad ramme Raatobakken. Dersom man skulde indvinde et saadant Beløb, som der paaregnes efter Mindretallets Forslag, vilde en Værditold alene for Løbe-Nr. 203 løbe op til 82 pCt. Men at belægge Cigarer og færdig Tobak med en lignende Procent, vilde forhøje Beskyttelsen aldeles utilbørligt og formindste Statskassens Indtægt derved, at en saa høj Beskyttelse vilde virke i prohibitiv Retning.

Mindretallet har derfor været nødt til at foreslaa en kombineret Vægt- og Værditold, skønt det som Regel ikke finder en saadan Forbindelse heldig. (Se Mindretallets Bemærkninger under Instrumenter, Side 28.) Derved indvindes klæffelige Beløb, uden at forhøje Beskyttelsen paa unaturlig Maade. Mindretallet har ogsaa haabet, at denne Beskatningsmaade vilde være lettere gennemførlig end den rene Værditold, da Flertallet bringer noget lignende i Forslag paa et andet Punkt.

Idet Mindretallet henleder Opmærksomheden paa, at en høj Tobaksbeskatning rimeligvis vil nødvendiggøre en tilsvarende Beskatning af den indenlandste Tobaksdyrkning, skal man for øvrigt om Tobaksbeskatning som Kompensationsgrundlag m. v. henvises til Mindretallets Udtalelser i de almindelige Bemærkninger.

S øvrigt henvises til Afdeling B., Side 228—229 samt Bilag 106—107 i Tillæget.